Šéfredaktor: Ivana Potočňáková
Redakčná rada: Pavol Černý, Anna Diviaková, Veronika Chvátalová, Richard Hollý, Peter Kudláč – farár, Alena Pavelková, Adam Potočňák, Tomáš Rusňák
Jazyková korektúra: Anna Mäsiarová
Tlač a grafika: Tlačiareň Luna, Moravský Ján

Vydavateľ: Farský úrad Závod
Kontakt: zavodfarnost@zavodfarnost.sk, www.zavodfarnost.sk

Svitanie

Číslo 2/2012 Ročník 11

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

DOBRÉ RADY

Aby prázdniny boli časom požehnaným

Školský rok je opäť za nami a pre deti a mládež sa začínajú prázdniny. Čas oddychu, hier, brigád, či spoločných dovoleniek a výletov s rodičmi, priateľmi a známymi. Nezabúdajme však, že oddych potrebuje aj naša duša. A aby prázdniny nezostali pre nás len prázdne dni, a boli skutočne požehnaným časom, ponúkame zopár tipov:

1. **Pravidelná modlitba** – pi veľkými dúškami z tohto nápoja, aby si mal/a silu víťaziť
2. **Sv. omša** – nechaj sa premeniť, naplniť radosťou a pokojom, aby každý videl, že Ježiš je Tvoj Pán
3. **Sv. spoveď** – nezabúdaj na svoju dušu a pravidelne navštevuj lekára v spovednici a uvidíš, čo dokáže Božie milosrdenstvo
4. **Prikázané sviatky** – nezabúdaj, že Pán tu je pre Teba stále, nielen v nedeľu
5. **Dobrá kniha** – vezmi a čítaj Sv. písmo, životopisy svätých a nechaj sa povzbudiť
6. **Choď na duchovné cvičenia** – daj si čas a priestor a hľadaj Pána
7. **Ustavične sa raduj!** – potrebujeme radosť ako soľ, tak nebuďme „trochári“
8. **Nájdi si čas pre ostatných** – daruj svoj čas a seba k dispozícii niekomu v tvojom okolí, kto to potrebuje, lebo Láska sa rozdáva!
9. Nezabudni, že nech robíš čokoľvek, **stále si Božím dieťaťom,** tak ním buď v každej chvíli!
10. **Vedz, že Bohu nič nie je nemožné,** tak zahoď všetky starosti, dôveruj a oddychuj v Pánovom náručí.

Nech je Pán Boh ten, ktorý nás sprevádza, požehnáva a napĺňa milosťami týmto krásnym dovolenkovým a prázdninovým obdobím. Tak Ho, prosím, vezmi so sebou a napoj sa na Neho!

A ešte jedna neuveriteľná správa:
je dostupný všade – svoj „prijímač“ má zapnutý non-stop a návštevy prijíma ustavične. Dá sa Mu dovolať zo všetkých mobilných operátorov, sídli aj na internete, tiež je na facebooku, ale aj na ihrisku, v obchode, na ulici. No predovšetkým – chce byť v Tvojom srdci.
Dovolíš Mu to?

Veronika

... a nech vám to **dlho vydrží!**

Na tie slová sa nadá zabudnúť. Pre nás, účastníkov vlaňajšej závodskej púte na trase: Lurdy – Santiago de Compostela – Fatima – Montserrat – La Salette, to bola záverečná svätá omša. Pre nich prvá. V obrovskom pútnickom dome rehole saletínov, vysoko vo francúzskych Alpách v La Salette, autobus pútnikov z Moravy svoju cestu začínal. Naša cesta sa končila. Režisér na nebesiach to zariadil tak, že sme sa stretli na spoločnej slovensko-českej svätej omši. Nikomu z nás neprekážalo, že pôvodný plán hovoril o súkromnej slovenskej bohoslužbe v hlavnej bazilike, ktorú na dlhé hodiny hlasným spevom a neskrývanými výbuchmi radosti z premenenia „okupovali“ stovky veriacich z Madagaskaru. Homília saletína otca Jaroslawa z Poľska, odriekanie dvojjazyčného Otčenáša, slovenské i české vyznanie viery. Nebývalý zážitok. Nenápadne sme na seba žmurkali: slovenčinu bolo počuť hlasnejšie! Pod vrchom Gargas sme nabrali silu a svetlo a lúčili sa s Moravanmi. „Nech vám to dlho vydrží!“ vyprevádzali nás na cestu domov. Všetci sme vedeli, o čo ide. Návrat do kolobehu dní, tlaku povinností, riešenia každodenných starostí a konfrontácie s problémami môže poľahky zadusiť plameň, ktorý sme po desaťdňovej púti v sebe niesli. Môže. Ale nemusí, ak k plameňu budeme prikladať starostlivo opracované drievka a úprimnú snahu udržať jeho intenzitu. Podobný pocit prežívali po skončení kurzu Objav Krista jeho účastníci. Škoda, že toto bolo posledné stretnutie... Čo teraz? Podarí sa udržať hladinu naladenia sa na Božiu frekvenciu? Natrvalo prijať Ježišovo pozvanie? Podarí. Keď prídu ťažké chvíle, treba viesť myseľ späť na stretnutie s Bohom. Je živý, tak ako konal zázraky pred dvetisíc rokmi, robí ich aj dnes. Samo Brečka zo spoločenstva Modlitby za kňazov hovorí: „Ak by sme sa dokázali na svätej omši naplno sústrediť a do hĺbky prežívať tajomstvo Eucharistie, celú by sme ju preplakali.“ Nech nám všetkým dlho vydrží príjemný pocit z Božieho dotyku.

Ivana

V čistých **košieľkach duše**

Aj tento rok sa v našej farnosti konala udalosť, ktorá je pre nás veľmi dôležitou a vzácnou chvíľou – prvé sväté prijímanie. K prvému svätému prijímaniu prišlo 22 detí. Rodičia starostlivo pripravili všetko na tento deň, či náš chrám a okolie, alebo samotnú slávnosť. Každý prispel tak, ako vedel, mohol alebo to bolo pre neho dôležité. Deti sa veľmi tešili a niektoré sa nevedeli dočkať.

Pán farár počas celého roka pripravoval deti na tento krásny a zároveň vážny krok v živote ich viery, v živote ich vzťahu s Bohom. V nedeľu 20. mája o pol jedenástej sa konečne deti pohli prvými krokmi k vytúženému cieľu – k stretnutiu sa s Pánom Ježišom. Oblečené v čistých košieľkach svojej duše, ktorá sa deň pred tým umyla vo sviatosti zmierenia, v závoji z lúčov slnka a pod pohľadom celého neba. Celá slávnosť prebehla v pokoji a radosti. Chrám Boží, krásne vyzdobený, žiariaci svetlom Pána a Jeho slávy, privítal všetkých, ktorí boli tejto udalosti účastníkmi a svedkami.

Petronela

Ako opísať ľudskými slovami veci Božie... Nech opíšu tí, ktorí to sami zažili.
„Moje prvé sväté prijímanie bolo veľmi pekné. Prežívala som ho krásne a cítila som v srdci lásku. Keď som prijala telo Pánovo, tak som cítila pravý pokoj. V mojom srdci prebýval Pán Ježiš. Bol to pre mňa veľký zážitok, pretože sme už dvaja a On mi pomáha. Posilňuje ma svojou láskou, dobrotou a trpezlivosťou.“

Ingridka

Sviatosť prvého svätého prijímania v tomto roku prijali:

1. Balážová Daniela
2. Blažíček Peter
3. Danihelová Denisa
4. Danihelová Helena
5. Eglová Tatiana
6. Fabušová Madeleine Catherine
7. Kuzmová Eva
8. Liptál Michal
9. Lopoš Tomáš
10. Majzún Martin
11. Markovičová Agáta
12. Milac David
13. Prochásková Ingrid
14. Servová Lara
15. Schulz Samuel
16. Szitásová Barbara
17. Večerková Karolína
18. Večerková Markéta
19. Vlková Simona
20. Vrablec Martin
21. Vrablecová Aneta
22. Vrbinský Alan

Prvé sväté prijímanie
„NECHAJTE MALIČKÝCH
PRÍSŤ KU MNE,..."
Farnosť sv. Michala, archanjela Závod
20. máj 2012

Prienik do krás Pánovho Slova

V jednu januárovú nedeľu pán farár v oznamoch tlmočil správu od otca arcibiskupa Stanislava Zvolenského, ktorý v spolupráci s diecéznym katechetickým úradom vyhlásil súťaž pre nás veriacich s názvom Biblia pre všetkých. Pre mňa to bola jednoznačná výzva urobiť niečo so svojou nevedomosťou v oblasti Svätého Písma. Vedela som, že nech by som si dala akýkoľvek záväzok čítania Svätého Písma, k jednotlivým, pre mňa na prvý pohľad „nepríťažlivým" častiam, by som sa nikdy nedopracovala. Vnímala som to ako super ponuku od Pána preniknúť do krás a bohatstva Pánovho Slova.

„Ja som na to už stará..."

Podmienkou súťaže však bolo vytvoriť trojčlenné družstvo. Musím sa priznať, že to veru nebolo vôbec ľahké. Po výhovorkách typu: „ja som teológiu neštudovala" až po „ja nie som hodný" či „ja už som na to stará, to je pre vás mladých" sa mi napokon s Božou pomocou podarilo zostaviť tri družstvá. A ja ďakujem Pánovi aj za ne: chvála ti, Pane. Po mesačnom štúdiu Knihy Genezis a Markovho evanjelia a príprave pod vedením o. Petra Kudláča sme si vzájomne zmerali naše vedomosti 21. apríla v Pastoračnom centre. Farské kolo pozostávalo „len" zo siedmich kôl, v ktorom sme riešili zaujímavé úlohy typu sms-správy, tajnička, test, výroky, opis obrázka, rodokmeň otca Abraháma... Farské kolo skončilo veľmi tesne. Víťazné družstvá č. 1 a 2 po 77.5 bodu, družstvo so súťažným číslom 3 na 2. mieste so 76.5 bodmi. Družstvo so súťažným číslom 1 tvorili: Martin Potočňák, Richard Hollý a Emil Kučera, družstvo č. 2: Martin Prevaj, Zlatica Hajdinová, Aurélia Hajdinová a družsvto č. 3: Veronika Chvátalová, Hanka Gajdová a Petronela Prochásková. Do dekanátneho kola postúpili všetky tri družstvá. O. Petrovi ešte raz ďakujeme za prípravu i za príjemnú atmosféru na farskom kole.

Niet čo stratiť

Dekanátne kolo Biblickej súťaže sa konalo 13. mája v PC v Malackách pod vedením školského dekana vdp. Edwarda Heringa, CR. Na dekanátnom kole sa stretlo spolu 7 družstiev, z toho tri z farnosti Závod. Obtiažnosť úloh tohto kola bola prirodzene vyššia a najviac sme sa asi zapotili pri mape Svätej Zeme. V dekanátnom kole sme dosiahli tiež veľmi dobré výsledky: družstvo č. 2 skončilo na 6. mieste, družstvo č. 1 na 4. mieste a družstvo č. 3 na druhom mieste so stratou 0.5 boda na 1. miesto. Čas strávený štúdiom Svätého Písma takouto formou a príprava na jednotlivé kolá boli pre mňa veľmi pekným a užitočným časom, ktorý ma obohatil nielen o nové vedomosti... Ďakujem týmto aj svojím spolusúťažiacim a „súperom", že prijali pozvanie do súťaže a že do toho šli naplno. Chcem povzbudiť aj všetkých, ktorí váhali zúčastniť sa. Nemáte čo stratiť, môžete len získať. A vôbec nevadí, či máte 10 rokov alebo 60.

Veronika

Závodská tehlička pre Južný Sudán má hodnotu **350 eur**

Verejná zbierka Tehlička pre Južný Sudán mala pre nás tento rok obzvlášť veľký význam. Najmä preto, že nám živú atmosféru priamo z Južného Sudánu sprítomňoval Tomáš Rusňák svojimi zážitkami, fotografiami, videami a typickým jedlom. Na účet občianskeho združenia Savio sme za farnosť zaslali sumu 350.10 eur, ktorá sa vyzbierala v rámci tejto pôstnej aktivity. Vyzbieraná suma bude slúžiť na výstavbu nemocnice v Južnom Sudáne.

Srdečná vďaka a úprimné Pán Boh zaplať všetkým, ktorí sa do aktivity zapojili akýmkoľvek spôsobom!

Aktuálne informácie z občianskeho združenia Savio:
Stav na účte verejnej zbierky Tehlička pre Južný Sudán (2012) bol k 15. júnu 100 856 EUR.

Ešte stále sa dá prispieť na číslo účtu 262 085 2641/1100.

Vďaka darcom je už na otvorenie nemocnice pripravených: 45 000 EUR a na mobilnú ambulanciu: 35 000 EUR (80 000 EUR); zbiera sa ešte na ročnú prevádzku: 30 000 EUR (110 000 EUR).

Vďaka všetkým dobrodincom.

Foto z výstavby nemocnice si môžete pozrieť tu:
http://savio.sk/sk/galeria/category/18-staviame-nemocnicu-tehlika-2012

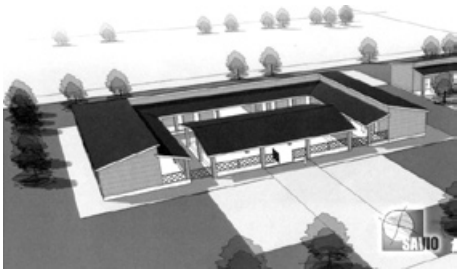

Objavovali sme **Krista**

Obyčajný leták s informáciou o nedeľných podvečerných stretnutiach. Kurz Objav Krista. Ako sa dá pasívne sediac za stolom objavovať Ježiš? Možno takéto pochybovačné otázky, azda zvedavosť alebo priame svedectvá účastníkov predchádzajúcich kurzov, ktoré odzneli na misijných stretnutiach s otcami redemptoristami. Nech už bol motív účasti akýkoľvek, dvadsaťtri farníkov všetkých vekových skupín po sedem nedieľ od 15. apríla do 3. júna v Pastoračnom centre Božieho milosrdenstva hľadalo odpovede na otázky, ktoré zväčša zostávajú zatvorené v našich najhlbších vnútrach.

Načo mi je akýsi Spasiteľ?
Pre členov spoločenstva Modlitby za kňazov to bol jeden z ďalších kurzov, ktoré realizovali v slovenských farnostiach. Po obyvateľoch Štefanova, Hlohovca či Gbelov oslovili Závodčanov, aby im pomáhali zorientovať sa v témach na pohľad jednoduchých, na definovanie podstaty však nesmierne náročných. **Aký má život zmysel? Prečo je Ježiš taký dôležitý? Prečo je dôležité zmŕtvychvstanie? Kto je Duch Svätý?**

Koľkože slov vyslovíme za deň. Často zbytočných. Odpovedať na otázky typu: Načo je mi Spasiteľ? bolo odrazu nesmierne náročné. Slová sa z úst dostávali pomaly, každé prešlo filtrom osobnej skúsenosti a bolesti či radosti zo zažitého. V otvorených diskusiách po prednáškach, v ktorých zaznela nejedna hlboko osobná skúsenosť, sa ukázalo, akú nezameniteľnú úlohu má rodina. Pozitívny či negatívny rodičovský príklad nezmazateľne formuje deti. Tie často až so šedinami na hlave zistia, že príčina ich neľahkého života má korene v dávnych časoch detstva. Vtedy im nikto nehovoril o Ježišovom pozvaní, nik ich nenaučil hľadať oporu v Pánovej náruči.

Poľné kvety, med a víno
Posledný večer, záverečná prednáška, bodka za diskusiami. Nikomu sa nechcelo ísť domov. Kurzistom vŕtalo v hlave už niekoľko dní predtým: ako sa poďakovať za večery plné bohatstva, ktoré nemožno vyčísliť? Ako oceniť neoceniteľné? Napokon sa uzniesli na daroch prostých a čistých, akými len môžu byť produkty Božej prírody: kytici poľných kvetov pre dámy, fľaši dobrého vína pre pánov a pohári medu pre celú rodinu. Vďaka za objavovanie a objavenie patrí: Janke a Samovi Brečkovcom, Janke a Ferovi Chudým, Melke a Tomášovi Kudolániovcom i Jarke a Martinovi Kudolániovcom. Rovnako Petronele Procháskovej, ktorá podujatie organizačne zabezpečovala. Vďační účastníci kurzu dávajú zároveň odslúžiť svätú omšu na úmysel Božieho požehnania pre spoločenstvo Modlitby za kňazov. Termín svätej obety bude zverejnený vo farských oznamoch.
Ivana

OSOBNÉ SVEDECTVÁ Z KURZU OBJAV KRISTA

Riešim veci v **Božej réžii**

O tomto kurze som počula už viackrát, dokonca ma moja jedna kamarátka naň pozvala do Bratislavy. Keďže kurz však bol až večer o pol siedmej a bolo to v pracovnom týždni, rozhodla som sa neprijať toto pozvanie, hoci mi to bolo ľúto. Na misiách prišla pozvánka, absolvovať kurz priamo vo farnosti. Prihlásila som sa, no pred prvým stretnutím prišli pochybnosti. Mala som „X“ dôvodov, prečo sa tam neoplatí ísť. A tak som si dala sľub, že skôr ako kurz zavrhnem, aspoň si pôjdem pozrieť, o čom to je.

Božia atmosféra

Na prvé stretnutie som išla s rozhodnutím, že bude aj posledným a v podstate som si išla nájsť výhovorku, prečo nie. Bola som však tak nadchnutá, že o ďalšej neúčasti som už vôbec neuvažovala. Kurz mi dal veľa povzbudenia, novej nádeje, radosti, pokoja. Atmosféra, ktorá tam panovala, bola naozaj Božia. Prednášky, ktoré odzneli na kurze, neboli pre mňa ničím extra novým. Takmer 99% vecí, ktoré odzneli, som poznala, vedela, snažila sa žiť. Čo však bolo pre mňa obohacujúce, bolo spoločenstvo. Spoločenstvo veriacich ľudí, ktorí hľadajú Pána a ktorí chcú žiť Jeho lásku.

Detsky dôverovať Pánovi

Krásnym a požehnaným časom bola duchovná obnova v Šaštíne u Sedembolestnaj Panny Márie. Uvádzala nás do novej etapy duchovnej cesty. Chvály zo srdca, svedectvá, sv. spoveď a sv. omša, či modlitba príhovoru ma naplnili veľkou radosťou a pokojom. Cítila som, že Boh je s nami, že je so mnou, že je v mojom srdci. Nesmierne som sa tešila, že mi Pán dal silu vyriešiť jednu vec z mojej minulosti, na ktorú som zbierala odvahu už vyše pol roka. Keď si uvedomím, ako jednoducho sa riešia veci v Božej réžii, nadávam si v duchu, prečo takéto riešenie často nechávam až nakoniec, prečo dávam Pánovi tak málo miesta na Jeho pôsobenie. Mám čo robiť, aby som sa naučila znova a znova v každej situácii detsky dôverovať Pánovi. Znovu a opäť som sa utvrdila, že Bohu nič nie je nemožné.

Čo bude ďalej?

To je tiež dobrá otázka. Verím, že Duch Svätý premôže moju slabosť, moje výhovorky, prečo to nejde a dá mi silu aktívne sa podieľať na vytvorení spoločenstva v našej farnosti a na Jeho aktívnom fungovaní. Verím, že Boh požehná toto dielo, lebo nič nie je bez Neho. Viem, že všetky krásne nádeje a myšlienky zasial On do nášho srdca a verím, že im dá silu aj vzklíčiť, rásť a rozvíjať sa na Jeho chválu a slávu. Ďakujem Pánovi za požehnaný čas na kurze i za všetkých, čo ho viedli i tých, ktorí sa ho zúčastnili a svedčili o svojom vzťahu k Pánovi.

Veronika

V prítomnosti Boha sa (niektorým) trasú kolená

Možno poznáte ten pocit, keď ste v situácii, ktorá je pre vás niečím nová, s ktorou ste ešte neboli konfrontovaní. V situácii, s ktorou nemáte skúsenosti. Je charakterizovaný dávkou neistoty, obáv, možno až strachu, ale zároveň očakávaním a túžbou spoznať nepoznané. Dňa 19. mája sa konala v Šaštíne v rámci kurzu Objav Krista duchovná obnova. Jej súčasťou bola aj modlitba príhovoru. Ide o druh modlitby, s ktorou malo priamu skúsenosť len minimum účastníkov kurzu. Jej podstatou je, že skupinka ľudí (spravidla traja či štyria) sa modlia za človeka, ktorý ich o to požiadal. Modliaci sa fungujú ako mosty medzi ním a Božím milosrdenstvom v podobe darov Ducha Svätého.

Niečo sa tu deje

Obrad na prvý pohľad možno vyzerá nezaujímavo, však v prípade viacerých účastníkov kurzu sa premenil na úžasný zážitok. Hlavnú úlohu v ňom hrala bázeň pred prítomnosťou Božou. Samotnej modlitbe predchádzalo predčítanie krátkej modlitby a zaujatie miesta v strede kruhu, ktorý vytvorili modliaci sa. S prvými dotykmi ich rúk na vlastných pleciach a rukách sa síce dostaví príjemný pocit pokoja a uvoľnenia, no zatiaľ nič nenasvedčuje tomu, že by sa vzápätí malo udiať niečo zvláštne a nečakané.

Naberala na obrátkach

Celý obrad však „naberá na obrátkach“ po pár sekundách, keď si človek uvedomí, že práve stojí na mieste, na ktorom sa niečo deje. Niečo, čo ani nevie slovami opísať. Niečo, čo je preňho celkom nové. Bázeň pred Bohom, umocnená tým, že niektorí modliaci sa vo svojich prosbách plynulo prešli zo slovenčiny do neznámych jazykov, nenechá ľahostajným nikoho. Roztriasli sa mi celé nohy; z neskorších rozhovorov viem, že som zďaleka nebol jediným. Čas pre mňa akoby stratil význam. Sekundy akoby trvali veky, no zároveň ubiehali strašne rýchlo. Všetko naokolo na chvíľu stratilo zmysel, ostali len prosby štyroch modliacich sa, šíriace sa akoby v prázdne – len tak, sami od seba. Pocítil som tlak v hlave, akoby mozog v sekunde prijal obrovské množstvo informácii a nebol ich schopný spracovať.

Návštevník z inej planéty

Odrazu modliaci sa stíchli, otvorili oči, zložili zo mňa svoje ruky a jeden z nich mi dal prečítať náhodne vybranú časť zo Svätého písma. Hoci som prečítal niekoľko veršov zo Starého zákona, ani som poriadne nevnímal slová spájajúce sa do viet. Máločo vtedy dávalo zmysel. Následné podanie si rúk a želanie všetkého dobrého som ani nevnímal. Pripadal som si ako návštevník z ďalekej planéty, ktorý nevie, čo s tým všetkým robiť. Precitnutie z tranzu sa dostavilo až po pár minútach, ale pochopenie toho, čo sa v tej chvíli odohralo, to môže zabrať ešte dlhý čas.

Nevyjadríte slovami

Nikto z nás, ktorí sme absolvovali modlitbu príhovoru, ani na sekundu nezapochyboval, že medzi nami, s nami a v nás bolo niečo Božie. V závere duchovnej obnovy nás „vedúci“ kurzu Samuel Brečka vyzval, aby sme navzájom svedčili o svojich pocitoch počas modlitby príhovoru. Ale ako svedčiť o skúsenosti, ktorú ste nadobudli po prvýkrát, len pred pár sekundami a na ktorú ani nenachádzate správne slová? Pokúsite sa, ale nikdy nevyjadríte slovami

to, čo ste zažili. Svedectvá viacerých sa odlišovali. Kým jedni pociťovali pokoj a vyrovnanie, iní hrejivý pocit, ďalším sa triasli ruky či kolená. Hovorí sa, že raz vidieť je lepšie ako stokrát počuť. V prípade modlitby príhovoru jednoznačne platí, lepšie zažiť na vlastnej koži, ako o nej počúvať. Napriek tomu sú svedectvá ľudí, ktorí absolvovali modlitbu príhovoru (aj viackrát) cenným posilnením pre všetkých, ktorí pred ňou majú určité zábrany, či strach z nepoznaného. Nie je garantované, že sa počas modlitby príhovoru dostaví onen spomínaný pocit zvláštnosti, ani že dokáže zmeniť život človeka, či nasmerovať ho k lepšiemu životu. Ale celkom určite dokáže ponúknuť novú dimenziu vnímania a prežívania svojej viery. Ak bolo toto cieľom modlitby príhovoru počas duchovnej obnovy v Šaštíne a celého kurzu Objav Krista, tak svoju misiu v Závode splnil.

Adam

Cesta k dôvere a pokore

Chcem sa podeliť o osobné svedectvo o existencii sily Ducha Svätého, ktorú som vďaka kurzu Objav Krista pocítil na vlastnej koži. Doslova. Celodenná duchovná obnova bežala podľa plánu a tak, ako organizátori predznamenali na začiatku – skončíme tak, aby sme večer v domovoch mohli pozerať náš kľúčový hokejový zápas na majstrovstvách sveta proti Česku.
Po spievaní chvál, spoločnom obede a svätej omši sme sa priblížili k modlitbám príhovoru za každého účastníka zvlášť. Celý obrad trvá niekoľko minút a ak sa vám podarí plne sústrediť na danú chvíľu, je to veľmi veľký duchovný zážitok. U každého človeka sa prejavuje inak. Pokúsim sa popísať, ako som to prežíval ja.

Už nemám pochybnosť

Náboženskí laici sa, držiac ma za ramená, modlili za dar Duch Svätého. V rukách držali Sväté písmo, niektorí z nich po čase prešli do modlenia v starovekých jazykoch. Tu sa pomaly, pozvoľne začali na mne prejavovať fyzické prežívania. Najprv som pocítil únavu a slabosť v nohách. Mal som pocit, že každú chvíľu môžem spadnúť. Na druhej strane som vôbec nemal strach z toho, že spadnem. Zmocňoval sa ma akýsi ťažko opísateľný pokoj a dôvera. Vtedy som naplno pocítil silu Ducha Svätého. Od tej chvíle už nemám žiadnu pochybnosť o existencii živého a tu prítomného Boha.

Vyhraný zápas

Čo mi dalo toto poznanie? Istotu v existenciu a prítomnosť Božej lásky v mojom terajšom pozemskom živote. Zároveň mi zobralo rôzne obavy, ktoré som predtým niekedy mával. V rodinnom a manželskom živote ma toto poznanie a okúsenie sily Ducha Svätého vedie k väčšej dôvere, úprimnosti a pokore. A celkom na záver – po tomto zážitku dnes už viem s istotou povedať, že akákoľvek pochybnosť o existencii a prítomnosti živého Boha u mňa nehrozí. Apropo, ten podvečerný zápas s Českom sme vyhrali.

Martin

TÉMA DŇA

Zmena

My však máme Kristovo zmýšľanie (1Kor 2,16)

Ak niečo charakterizuje dobu dnešných dní, tak je to neistota. Takmer všetky štáty sveta sú zadĺžené, vývoj ekonomiky, rast HDP, kurz meny atď. je nielenže neistý, ale i nepredvídateľný. Od vývoja ekonomiky je pritom závislá sociálna situácia a teda i sociálny zmier. A sociálny pokoj je predpokladom bezpečnosti a vyslovene i mierového stavu.
Všetko je od všetkého závislé, tak ako je naša ekonomika závislá od európskej, európska od svetovej a pod. V súčasnej nestálej dobe firmy, banky, ale i štáty nevedia plánovať, lebo nikto nevie predpokladať vývoj situácie. Podľa dneška či včerajška sa nedá predpokladať, čo bude zajtra. Od poslednej ekonomickej krízy totiž prestali platiť ekonomické poučky a pravidlá a samoregulácii trhu, o opakovaní sa stagnácii a rastu a pod. V súčasnosti je v ekonomike, a teda i vo svete, istá len neistota a zmena. Zmena v tom, že to, čo platilo dnes, zajtra platiť nemusí a ani nebude. Podľa ekonómov a iných odborníkov jedinou odpoveďou na istotu zmien je tieto zmeny prijať nie ako problém, ale ako výzvu. Výzvu na niečo nové. Ak sa teda mení svet, musím ja sám predovšetkým niečo zmeniť. Napr. zmeniť zamestnanie, dokázať zmeniť názor a pod.
Kresťania to majú oveľa ľahšie v tom, že poznajú a majú istoty. Predovšetkým istotu o Božej láske, ale i o znamení časov, druhom príchode Krista a pod. Keďže máme tieto istoty, máme väčšinou pocit, že nemusíme nič zmeniť. Ale naopak očakávame, že meniť sa budú ľudia, ktorí Boha nepoznajú, a teda nepoznajú Jeho prikázania a podľa nich asi ani nežijú. Predovšetkým od ostatných kresťania očakávajú zmeny.
Veď sme dostali dar viery, vieme, že všetky vlasy na hlave máme spočítané, poznáme Božiu lásku, čoho sa máme báť, čo mám meniť? Nie je to však práve naopak? Nemáme práve začať od seba? Ježišove slová „Kajajte sa!“, teda čiňte pokánie, znamenajú po grécky „metanoite“, čo znamená zmeňte zmýšľanie. Ježiš nám teda hovorí, že máme zmeniť to najpodstatnejšie, ako veci vnímame, hodnotíme, ako o veciach uvažujeme. A to je viac ako správanie. Správanie je totiž len vonkajším prejavom nášho zmýšľania.
Veľmi dobre to vystihuje výrok českého spisovateľa Pavla Kosorina: *„Základnou témou kresťanstva je zmena, kto sa nechce zmeniť, nech zmení vyznanie“.* Tento výrok mi pomohol pochopiť nevyhnutnú skutočnosť zmeny a zároveň zachovania viery a všetkých jej právd. Ja sám sa musím zmeniť. Zmeniť svoje zmýšľanie a potom sa zmení i moje správanie. Platí, že ak chcem zmeniť svet, musím zmeniť sám seba.

Svet sa mení a bude sa meniť. Jedinou odpoveďou na to je meniť sa tiež.

Richard

Božie Telo okolo nás a v nás

Je nedeľa 10. júna, vonku pred kostolom sa formuje procesia. Prvý je kríž, na ním sa zoskupuje hŕstka mužov vo veku 70 – 50 rokov. Mladí nesú znaky mučenia Pána Ježiša, mládenci sochu Božského Srdca Ježišovho, červené umelé kvety tvoria výzdobu. (Myslím si, že umelé kvety neznamenajú život. Sú ľudským, nie Božím dielom.) Mladšie dievčatá nesú menšie nosidlá so sochou Panny Márie Lurdskej, nasleduje socha s vyobrazením Nepoškvrneného Počatia. Zástavy, hasiči, hudba, kňaz pod baldachýnom s Oltárnou sviatosťou, deti s košíkmi sypú lupienky kvetov na cestu. Procesia pokračuje ďalšími ženami, mužmi a deťmi z našej farnosti.

Sedím na stoličke na ulici za „naším“ – štvrtým oltárom. Bude to posledné zastavenie procesie. Sedím a pestujem svojho desiateho vnúčika v kočíku. Premýšľam, spomínam, pokúšam sa kresliť budúcnosť. Porovnávam procesie z čias môjho detstva, aj tie po páde komunizmu s dnešnou. Dĺžka procesií sa skracuje. No nad kvalitou procesie bdie Božie Oko. Oddeľuje dobré od zlého, pýchu od pokory. Akých procesií sa asi dožije tento môj najmladší vnúčik?

Myslím si, že perspektíva nie je veľmi ružová.
„Vyhýbajte sa skleslosti! Len jedno ťa tu zachráni: na seba sa dívaj a seba sprav zodpovedným za všetku ľudskú hriešnosť. Milý môj, veď je to naozaj tak, lebo len čo sa úprimne spravíš za všetko a za všetkých zodpovedným, hneď uvidíš, že je to naozaj tak, že si ty sám za všetkých a za všetko vinný. Keď však zvaľuješ svoju lenivosť a chabosť na iných, napokon sa spojíš s pýchou a zarepceš proti Bohu.“ Takýto názor mal F. M. Dostojevskij a ja s ním súhlasím. Všetko je vizitka nás, rodičov a starých rodičov.

„Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ *Lk 18,8b*

Zlata
Foto: Ivana

Krajší chrám by sme nepostavili

Isto poznáte televíznu reklamu. Na komerčných televíziách na nás útočí každých 20 minút a jej kvalita je niekedy skutočne diskutabilná. Je však aj jedna milá, podarená, ktorá nám hovorí o krásnej prírode v Rajeckej doline a ponúka nám čistú pramenitú vodu, patentovanú prírodou. Rajecká dolina nám však ponúka patent aj na iné krásy. Presvedčili sme sa o tom 2. júna na našej púti do Rajeckej Lesnej.

Legedna o soche

26 km južne od Žiliny leží známe pútnické miesto s milostivou sochou Panny Márie. Je známy aj jej starý názov Frívald. Najstaršia písomná zmienka o Frívalde pochádza z r. 1418. Je to listina vojvodu Ctibora, pána na Považí. Pravdepodobne v r. 1495-1498 dáva rod Frívaldských vytesať neznámemu umelcovi sochu Panny Márie s dieťaťom, ktorá je vysoká 145cm a je umiestnená na oltár do kostola. Pútnici k nej putovali zo všetkých svetových strán. Počas Rákocziho povstania bola snaha zlikvidovať toto pútnické miesto taká silná, že do Frívaldu dosadili protestantského kňaza. Z tých čias pochádza aj

legenda o tom, ako Rákocziho vojsko odvlieklo milostivú sochu do Sliezska, avšak socha sa zázračne vrátila späť na oltár. Vo Frívalde sa opäť začali zhromažďovať zástupy pútnikov.

Zrak sa jej vrátil

Stal sa vyhľadávaným spovedným miestom a na orodovanie u Frívaldskej Matky Božej sa udiali mnohé zázračné uzdravenia na tele aj na duši. Pôvodný kostol z 13. storočia zasvätený Márii Kráľovnej anjelov začínal byť malý a preto bol v r. 1864-1866 postavený nový kostol. Socha Matky Božej bola do nového kostola slávnostne prenesená 27. 5. 1866 na sviatok Najsvätejšej Trojice, preto sa v tento deň organizuje v Rajeckej Lesnej výročná púť. Kostol bol zasvätený Narodeniu Panny Márie. V rokoch 1920-1921 bola postavená na stráni neďalekého vŕšku zo zbierky rodákov z Ameriky kalvária. Na vrchu kalvárie stojí jednovežový kostolík Nanebovstúpenia Pána. Súčasne s kalváriou postavili aj lurdskú jaskynku pri prameni, ktorý vyviera pod kalváriou a nezamŕza ani v najtuhších mrazoch. K prameňu sa viaže legenda o slepej žobráčke, ktorá prišla na Zelený štvrtok na kalváriu. Vzývajúc Pannu Máriu o pomoc si pretrela oči v prameni a zrak sa jej vrátil. Lurdská jaskynka je plná ďakovných tabuliek za uzdravenie a vyslyšanie prosieb od vďačných ctiteľov Panny Márie.

Svetový unikát

Roku 2002 sa dostalo pútnickemu chrámu veľkej pocty – 7. septembra sa konalo slávnostné vyhlásenie chrámu za BAZILIKU MINOR. Rajecká Lesná má aj jeden svetový unikát – drevený betlehem dlhý 8,5 m, široký 2,5 m a vysoký 3 m. Zhotovil ho rezbár Jozef Pekara. Po odchode do dôchodku si začal plniť svoj

dávny sen – urobiť niečo veľké, slovenské. Roku 1980 sa púšťa do diela, ktoré mu trvá 15 rokov. Pod jeho rukami sa rodí Slovenský betlehem. Veľkolepé dielo na oslavu narodenia Krista a ospievanie krásy Slovenska. Okolo chudobnej maštale, kde sa narodil Kristus, sú zobrazené výjavy zo života pospolitého slovenského ľudu (pastieri, oráči, baníci, kováči...), prírodné krásy Slovenska (Kriváň, hlboké lesy...) a najznámejšie miesta a pamiatky slovenských regiónov (hrad Devín, bazilika v Šaštíne, Nitrianska katedrála, Bojnický zámok, Oravský hrad, Spišská kapitula, Levoča, Bardejov). Betlehem má 300 postáv a polovica z nich sa pohybuje.

Kvapka krvi Jána Pavla II.

2. júna sa konala v Rajeckej Lesnej výročná púť. Náš program sme začali prehliadkou betlehema v Dome Božieho milosrdenstva. Nad betlehemom na prvom poschodí sa nachádza Galéria s dielami slovenských rezbárov. O 11.00 h sme sa zúčastnili slávenia svätej omše. Jej vyvrcholením boli litánie k blahoslavenému Jánovi Pavlovi II. a dostalo sa nám aj veľkej pocty, uctili sme si relikviu kvapky krvi blahoslaveného Jána Pavla II., ktorá má svoje čestné miesto na oltári. Pobožnosť krížovej cesty sme zakončili v kostolíku Nanebovstúpenia Pána. Pod kalváriou sme sa osviežili v prameni čistej vody a načerpali sme zásoby aj pre domácich. Keď teraz zbadám v obchode modrú vodu Rajec, hneď sa mi v pamäti vynorí spomienka na to krásne požehnané miesto a televízna reklama na čarokrásnu prírodu a čistú vodu ma už vôbec nehnevá. V tomto prípade majú pravdu. Krajší chrám by sme my, ľudia Matke Božej, postaviť nedokázali.

Anna
Foto: Alena

Pútnici so Závodu prijali pozvanie na výročnú púť do Rajeckej Lesnej.

TESTY A KVÍZY

Svitaníčko

Ahojte, milí kamaráti!

Leto je v plnom prúde, krásny čas oddychu, výletov, kúpania. Aby ste mohli pookriať aj na duši, ponúkame vám Leto so svätými, od ktorých sa môžete veľa naučiť.

OSEMSMEROVKA

Augustín, Cyril, Edita, Gregor, Helena, Hugo, Klára, Laura, Lea, Lýdia, Marek, Mária, Metod, Monika, Pio, Terezka, Zuzka

C	Y	R	I	L	Ý	D	I	A	A
K	A	K	Z	E	R	E	T	U	N
L	M	A	R	E	K	I	G	A	E
Á	A	L	P	D	G	U	R	K	L
R	E	U	O	I	S	Z	E	Z	E
A	D	T	R	T	O	O	G	U	H
E	E	B	Í	A	N	K	O	Z	A
M	O	N	I	K	A	I	R	Á	M

Prvou svätou, ktorá vám môže byť pomocníčkou na ceste, je Cecília Schelingová – naša prvá slovenská blahoslavená. Sviatok má 30. júla. Blahoslavil ju sv. otec blahej pamäti Ján Pavol II. v roku 2003 na námestí v Petržalke. Narodila sa 25. decembra na Orave v Krivej. Neskôr ako 15-ročná svoj život zasvätila Pánovi a stala sa rehoľníčkou u sestier sv. Kríža. Tam dostala rehoľné meno... **(tajnička).** Pracovala ako ošetrovateľka vo viacerých nemocniciach a vždy bola prívetivá, milá a usmievavá. V roku 1952 sa začalo pre ňu ťažké obdobie. Pomohla utiecť kňazom, ktorých prenasledovali príslušníci štátnej bezpečnosti (tajná polícia komunistov, ktorí chceli zničiť Cirkev). Tri roky bola vo väzení. Tam ju nútili k falošným výpovediam, a keď ich odmietala, bili ju a mučili. Napr. ju vyzliekli a ponárali hlavou do veľkého suda plného vody až kým sa nedusila. Opakovali to, kým neomdlievala. Vláčili ju po chodbách, bili obuškami, týrali hladom a zimou. Napokon z toho všetkého ochorela a dostala rakovinu.
V roku 1955 ju podmienečne prepustili na slobodu, lebo si mysleli, že ako chorá je už „neškodná“. Po troch mesiacoch zomrela vo veku 39 rokov. Vždy však kráčala s úsmevom za Pánom a verila, že aj za najťažšími mrakmi (prekážkami, bolesťami a problémami) je jej Milované Slnko – teda Pán Boh, ktorý ju miluje.
Jej relikviu a obraz máme aj v našom farskom kostole.

SÚŤAŽ!

No a samozrejme je tu ešte Panna Mária, naša nebeská mamička. V júli (26.) slávime aj sviatok jej rodičov Joachima a Anny. Pannu Máriu zasvätili Pánovi a ona odmalička žila v chráme, kde ju vychovávali. Neskôr sa stala matkou Pána Ježiša a On nám ju všetkým potom daroval za matku, keď zomieral na kríži. Preto sa nezabudnite k nej utiekať v každej chvíli.

Aké všetky prívlastky má Panna Mária? Teda pod akými menami ju poznáme?
Napoviem vám aspoň dve:
Sedembolestná, Pomocnica kresťanov, ...

Tie ďalšie nám môžete napísať a vhodiť do krabičky vzadu v kostole s nápisom Svitanie. Prvý traja budú odmenení :-)

Ako ďalšiu predstavujeme sv. Máriu Goretti, ktorú si pripomíname 6. júla. Mária je patrónkou všetkých mladých a čistoty.

Nenávisť je...
(tajnička)

1 nástroj na šitie
2 Mária Goretti svojmu vrahovi pred smrťou...
3 vzbúrenci
4 prvý kresťanský mučeník
5 Mária chránila svoju... za každú cenu.
6 krajina, kde žila Mária Goretti
7 stav, keď človek nemá náplň svojho času
8 novozákonná kniha o živote a slovách Ježiša Krista
9 Mária Goretti obetovala kvôli svojej čistote...
10 Máriino rozhodnutie ochrániť panenstvo pramenilo z jej viery, a preto ju považujeme za...
11 meno matky Márie Goretti
12 vrah Márie Goretti
13 Božské čnosti sú: viera, nádej a...
14 Mária Goretti: „Nerob to, poškvrníš si dušu. Je to strašný...“
15 moc
16 meno kňaza, z rúk ktorého prijala Mária Goretti prvý raz Eucharistiu

Pomôcky
Assunta, Basilio, Alessandro

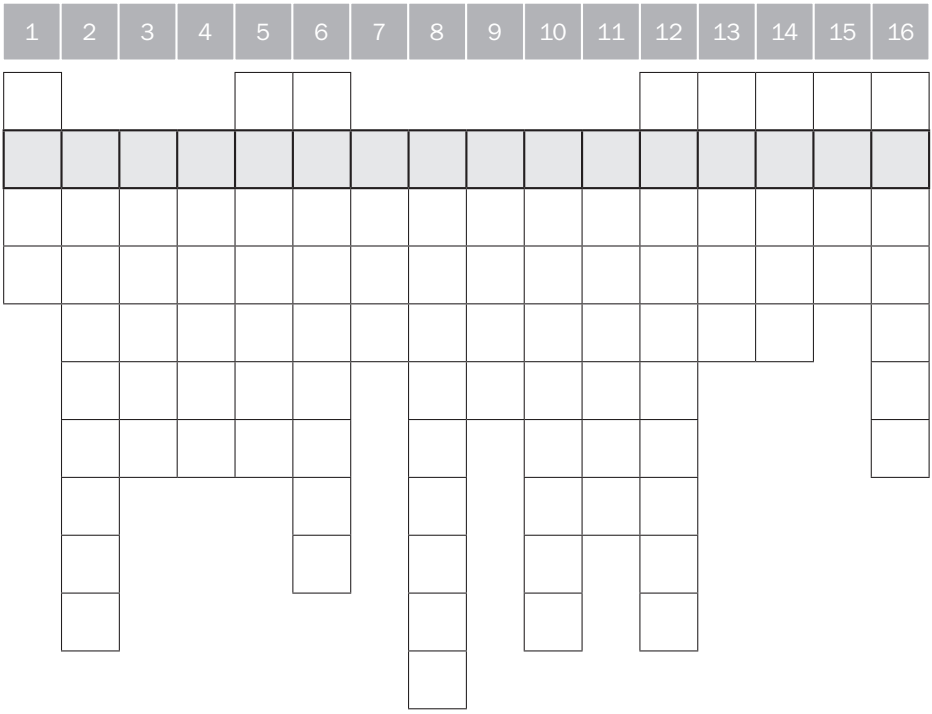

Na záver si overte svoje pozorné čítanie:

Utvor dvojice a pospájaj so správnymi možnosťami a) – f) podľa toho, v akom vzťahu boli tieto osoby!

1. dvojica:
a) susedia

2. dvojica:
b) rodičia a dcéra

3. dvojica:
c) sestry
d) rodné meno
e) snúbenci
f) spolužiaci

Viete, kedy majú sviatok?

P.S.: Keďže sa do súťaže z minulého vydania Svitaníčka nikto nezapojil, žiaľ, nemáme koho odmeniť. Dúfame však, že sa to do budúcna zlepší :-)

Jarka a Veronika

Panna Mária sv. Mária Goretti bl. Zdenka

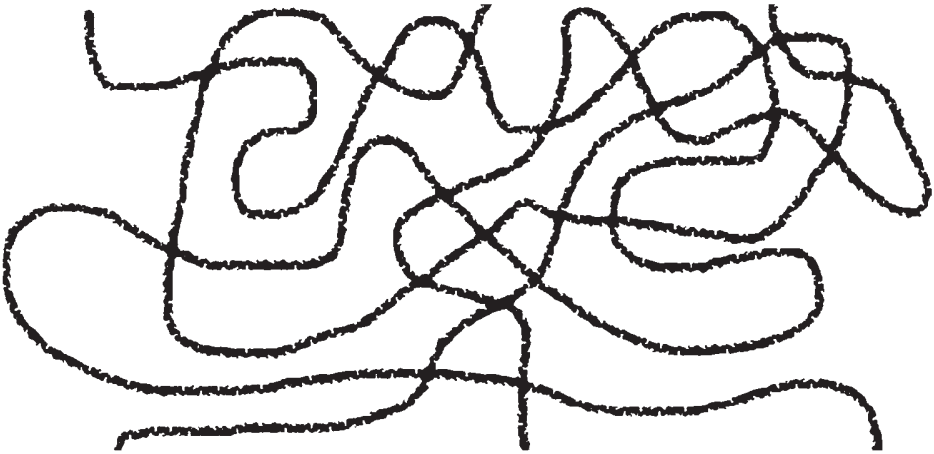

Alessandro Serenelli Cecília Schelingová Joachim a Anna

NAUČTE SA TEXTY PIESNÍ

Aj keby nekvitol fíg

Aj keby nekvitol fíg,
aj keby nerodila zem,
aj keby nebesá nepriniesli svetlo v nové ráno.
A aj keď polia zlyhajú
a sýpky prázdne zostanú,
aj keď všetko vôkol volá, že Boh nie je.

Ref.:
Áno, práve vtedy pozdvihnem svoj hlas
a budem spievať chvály.
Uprostred trápení, uprostred súžení Ježiš je Pán.
Áno práve vtedy pozdvihnem svoj hlas
a budem spievať chvály.
Lebo verím, v Neho verím
aj keby nekvitol fíg.

Keď blízky priateľ opustí,
a je tak ťažké odpustiť,
keď sa múry v mojom vnútri zrazu rúcajú.
Keď sa zdá, že to neskončí,
slzy sa tlačia do očí
viem, že stojíš blízko tých, čo v Teba dúfajú.
Ref.:

Otvor mi oči, Duch Svätý

Otvor mi oči, Duch Svätý,
otvor mi oči, môj Pán,
vidieť ťa túžim, vidieť ťa túžim.

Chcem vidieť Teba vo mne rásť
a žiariť svetlom Tvojej slávy,
vylej svoju lásku a moc,
spievam: Svätý, Svätý, Svätý.

ZASMEJME SA

Ide babka do kostola a pod pazuchou nesie slaninu.
Pred kostolom ju stretne pán farár a pýta sa jej:
- Babka, prečo nesiete slaninu do kostola?
Babka sa pozrie pod pazuchu:
- Do kelu, ja som dala knižku do kapustnice!

- Na dovolenke ste dobre pribrali. Máte také tučné líčka, bola tam taká dobrá strava?
- Ale čoby, každý deň som nafukoval matrace.

Príde chlapík k holičovi, sadne do kresla a ako ho holič strihá, príde reč na dovolenku. Holič poradí svojmu zákazníkovi, že najlepšia dovolenka je v Taliansku:
- Najkrajšie more, stále pekné počasie, Vatikán otvorený 24 hodín, najlepšia pizza.
Chlapík sa dal nahovoriť a ide do Talianska. More špinavé, celý čas prší, pizza mu nechutí, Vatikán zatvorený. Nahnevaný sa vráti domov a ide k holičovi a ten sa ho pýta:
- Tak, ako sa vám páčilo na dovolenke?
On na to:
- No super, lepšie ste mi poradiť ani nemohli. Pizza fantastická, more teplé, krásne počasie, a keď sme boli vo Vatikáne, práve slúžil omšu pápež a medzi tisícami ľudí ukázal na mňa prstom a hovorí:
- Synu pristúp ku mne. Prišiel som, pokľakol som, dal mi ruku na hlavu a pýta sa ma: „Synu, ktorý babrák ťa to strihal?“

LISTY OD TOMÁŠA

Tomáš Rusňák, Závodčan, ktorý pôsobil ako dobrovoľník v Južnom Sudáne, sa vybral za dobrou angličtinou na Ostrovy. Napísal odtiaľ list, vlastne e-mail, o svojom – aj duchovnom – živote v Londýne.

Zdravím Závodčanov,
v Londýne žije trikrát viac ľudí ako na Slovensku. Jedna z prvých vecí, ktoré som objavil v mojej časti mesta, bol kostol. Spravujú ho redemptoristi. Zvonku vyzerá dosť malý, ale pomestí sa doň tisícka ľudí. V nedeľu je naozaj plný, ale cez týždeň je aj u nás v Závode viac ľudí na sv. omši. Na druhej strane – môžu byť radi, že tu sú prisťahovalci z celého sveta, lebo takmer polovicu osadenstva kostola tvoria černosi a Indovia. Dvakrát som bol aj v poľskom kostole, slúžia sa v nich sv. omše v poľštine. Tie bývajú preplnené a v nedeľu v jednom z takýchto kostolov je aj 8 omší. Kostolov je tu veľa a aj iných vyznaní, ako katolícke. Kúsok od nášho kostola je pekná mešita, na druhej strane majú zase kostol baptisti a hneď vedľa anglikáni, ktorí tvoria väčšinu obyvateľstva. V našej časti mesta sme mali aj prvé sväté prijímanie, prijalo ho asi 65 detí. Majú tu trochu iné zvyky – napríklad žiaden špeciálne vyzdobený kostol. Keď deti prvý raz prijímajú Eucharistiu, každý sa napije Kristovej krvi z kalicha. Jeden z chlapcov to zle pochopil a všetku Kristovu krv vypil sám. Na Božie telo tu nemajú žiadne procesie ako u nás, aspoň ja som žiadnu nevidel. Čítal som, že kresťania majú zakázané nosiť kríže na krku a na viditeľných miestach. Avšak povedal by som, že ich nosia oveľa viac ako u nás. I keď je pravda, že v Londýne sú štvrte, ktoré úplne ovládajú moslimské skupiny a tam by to mohlo vyjsť draho – vraj to niektorí berú ako provokáciu. V Londýne sú tiež parky a s takou rozlohou asi ako zo Závodu do Levár. Ten najznámejší je Hide Park. Sú v nich jazerá, bujná vegetácia a veľa krotkých veveričiek, husí, kačíc, sŕn. Po meste vidím večer pobehovať toľko líšok, koľko som doma nevidel za celý život. Ale to už som trochu odbočil od témy. Takže nadnes toľko.

God bless you!

Tomáš

Zaujímavá história jedného obrazu

Zaujímavá história jedného obrazu Panna Mária Celenská, oroduj za nás! Prechádzajúc hlavou ulicou smerom na Moravský Svätý Ján, pohľad nejedného okoloidúceho spočinie na peknej obrazovej kompozícii venovanej úcte Panny Márie Celenskej. V minulosti obraz odolal mnohým útokom vtedajšieho socialistického režimu. Jeho pôvod a tradícia siaha do dávnych čias organizovania peších pútí našich starých a prastarých rodičov do hlavnej rakúskej mariánskej svätyne Mariazell.

Pod ochranný plášť

Pôvodne bol obraz zavesený na drevenom stĺpe ohraničenom malou záhradkou, ktorý stál na konci dediny. Naši predkovia, odchádzajúci do pútnického miesta Mariazell, sa pri rozlúčke zhromaždili pri obraze Panny Márie Celenskej a v modlitbe sa s dôverou utiekali pod jej ochranný plášť. Prosili o pomoc v núdzi a ochranu v nebezpečenstve. Čakala ich náročná niekoľkotýždňová pešia púť cez rakúske doliny až po štíty alpských veľhôr. Po návrate z pútnického miesta sa opäť zhromaždili pri obraze Panny Márie a s radosťou v srdciach, povzbudení a naplnení duchovnými zážitkami, ďakovali za šťastný návrat a za všetky milosti a dobrodenia, ktorými boli obdarení.

V 60-tych rokoch 20. storočia pokračovala na hlavnej ulici výstavba rodinných domov a naša dedina sa postupne rozrastala. Drevený stĺp, na ktorom bol zavesený obraz, bolo preto potrebné odstrániť, prípadne premiestniť na iné miesto. Obraz Panny Márie však nezostal zvesený, zabudnutý a zaprášený niekde v tmavom kúte. Rodina Pavelková pripravila preň dôstojný stánok vo výklenku múru ich rodinného domu. V upravenej predzáhradke pestré kvety krášlia jeho okolie. V dolnej časti výklenku sú umiestnené malé sošky Božského Srdca Ježišovho a Panny Márie, ktoré darovali naši pútnici po návrate z Čenstochovej. Do dnešných čias bol obraz viackrát zrenovovaný a premaľovaný. Na výklenku múru rodinného domu sa v tomto období uskutočnila rekonštrukcia so zameraním na obnovu farebnej fasády a vykonanie klampiarskych prác.

Pre hojnosť úrody

V 60-tych až 70-tych rokoch 20. storočia prežívali naši farníci slávnostné chvíle pri obraze Panny Márie na sviatok sv. Marka, keď duchovný otec na tomto mieste

požehnával obilie pre hojnosť úrody. Farníci sa tu stretávali aj v májových dňoch, na farské hody a na sviatok Panny Márie Ružencovej. Muzikanti vyhrávali mariánske, ale aj ľudové piesne, ktoré sa široko-ďaleko rozliehali.

Aj v dnešnej uponáhľanej dobe naši farníci prechádzajúci okolo sa zastavujú pri obraze, chvíľu zotrvajú v tichej modlitbe a na krátky čas zabudnú na starosti každodenného života. Rakúski občania pri zhliadnutí obrazu prejavujú veľkú radosť a nadšenie, že v dedine na Záhorí máme stánok k úcte Panny Márie Celenskej. Je to pre nás výzva zachovávať duchovné aj kultúrne dedičstvá našich otcov, rozširovať ich, obnovovať a zveľaďovať aj pre budúce generácie.

Alena
Foto: archív

Sv. Jozef Moscati (1880–1927)

Sv. Jozef (tal. Giuseppe) Moscati pochádzal z juhotalianskeho mesta Beneventa. Narodil sa 25. júla 1880 ako siedmy z deviatich detí v dobrej kresťanskej rodine sudcu Francesca Moscatiho.

V r. 1881 sa presťahovali do Ancony a v r. 1888 do Neapola. Tu získal základné vzdelanie a na tamojšej univerzite dosiahol doktorát medicíny 4. augusta 1903. Giuseppe Moscati študoval medicínu s vynikajúcim prospechom a tak pokračoval aj po zaradení do lekárskej praxe. Jeho ovdovená matka komentovala jeho oddanosť lekárskemu povolaniu slovami: *„Náš Jožko je veľkodušný mladík, schopný akejkoľvek obety. Som presvedčená, že ako lekár bude schopný liečiť bolesti druhých až natoľko, že sa vo svojom povolaní stane mučeníkom.“* V r. 1904 sa stal lekárom v známej nemocnici pre nevyliečiteľne chorých, kde sa venoval najmä postihnutým besnotou. Osobitne sa staral o oddelenia patologickej anatómie, tuberkulózy a o vojenské oddelenie počas prvej svetovej vojny. Bol autorom 32 vedeckých publikácií.

Uzdrav sa spoveďou

Už v týchto rokoch prejavil mimoriadnu obetavosť, keď po výbuchu sopky Vezuv v apríli 1904 zachraňoval nepohyblivých pacientov z ohrozenej nemocnice v meste Torre del Greco a keď sa v roku 1911 neúnavne venoval postihnutým epidémiou cholery. Na rozdiel od väčšiny kolegov Dr. Moscati vynikal hlbokou vierou, ktorú spájal s praktickým náboženským životom a nezištnou obetavosťou. Nikdy sa nedal opantať túžbou po obohatení. Za poskytované služby prijímal dobrovoľné príspevky, ba keď sa uňho hlásil chudobný pacient, tomu dal peniaze na lieky a niekedy aj na obživu rodiny. Ranná návšteva sv. omše so sv. prijímaním patrili k jeho každodennému programu. Ani pri styku s pacientmi nezaprel hlboké kresťanské presvedčenie. Neraz telesnú liečbu spájal s duchovnou, keď pacientom odporúčal vyspovedať sa alebo aspoň sa porozprávať s dobrým kňazom.

Silný v obete

Keď ho zavolali k smrteľnej posteli slávneho talianskeho speváka Enrica Carusa,

úprimne mu odporúčal, aby sa pred veľkou cestou do večnosti poradil s najslávnejším lekárom – Ježišom Kristom. Caruso súhlasil. Prišiel kňaz a slávny umelec sa s vyrovnaným svedomím a pokojom lúčil s pozemským životom. V jeho zápiskoch zo 17. októbra 1922 čítame: *„Miluj pravdu, ukáž, čím si, bez pretvárky a bez ľudských ohľadov. A keď ťa niekedy pravda bude stáť prenasledovanie, prijmi ho s odvahou, keď bude stáť bolesti, snaž sa ich pretrpieť. A keby si za pravdu mal obetovať seba samého a svoj život, buď silný v tejto obete.“*

Zložil ruky a vydýchol

Jedni obdivovali jeho mravnú bezúhonnosť, iní ho chceli o ňu pripraviť. Raz ho pod falošnou zámienkou zavolali k posteli provokatívnej prostitútky. Dr. Moscati reagoval na túto bezcharakternú intrigu tak, že šiel do kostola rehoľných sestier večnej poklony a tam pred obrazom Panny Márie Dobrej rady urobil sľub sexuálnej zdržanlivosti.

V polovici apríla 1927 trochu chorľavel. Keď sa cítil lepšie, znovu začal pracovať. Dňa 27. apríla začal deň normálne sv. omšou a sv. prijímaním. Po práci v nemocnici šiel popoludní domov, aby sa venoval pacientom, ktorí ho tam už čakali. Okolo tretej povedal príbuzným a návštevníkom, že sa necíti dobre. Odišiel do svojej izby sadol si do kresla, zložil ruky na prsia, hlavu naklonil nabok a ticho naposledy vydýchol. Mal necelých 47 rokov. V r. 1975 pápež Pavol VI. vyhlásil Dr. Jozefa Moscatiho za blahoslaveného a počas biskupskej synody, ktorá v r. 1987 rokovala o laikoch, pápež Ján Pavol II. ho vyhlásil za svätého.

Hanka

FARSKÁ MATRIKA

Krsty

Lara Alica Puškáčová	25. 03.
Pavol Šušota	25. 03.
Agáta Markovičová	27. 04.
Daniel Vrabček	13. 05.
Tracy Terézia Šírová	27. 05.
Simon Iskra	30. 05.

Sobáše

Tomáš Šimek a Monika Michálková	28. 04.

Pohreby

Viera Reifová	20. 04.
Terézia Prelcová	27. 04.
Pius Kopiar	02. 05.
Anna Horvátová	16. 05.
Jozef Studenič	18. 05.
Vlastimil Maxián	26. 05.
Juraj Hajdin	01. 06.
Helena Antálková	06. 06.
Alžbeta Krepsová	08. 06.